

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.
A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.

Negyedévre: 2 korona.

Egyes szám ára: 20 fillér.

Felelős szerkesztő: JÜNKER ELEK.

Főmunkatárs: ENGL GUIDÓ ISTVÁN.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,

hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetések jutányosan számítjuk.

Szomorú, de való!

— Válasz Spectatornak —

(*) A „Csurgó és Vidéke” f. évi 37-ik számában Spectator aláírásával s a fenti cím alatt egy vezércikk jelent meg, mely a legújabb népszámlálás adatai s az 1901 évi születési halálozási esztatisztika alapján városunk népességi mozgalmait foglalja közli.

Cikkirő ur csodálkozását fejezi ki, hogy lakosságunk 10 év alatt úgy szólnán semmivel sem szaporodott. Részemről ezen nem is csodálkozom.

Ismeretes dolog, hogy a mi vidékünkön az egy gyermekrendszer uralkodik, még pedig tulnyomólag olyan községekben, hol jómódu a lakosság, hol tehát a fentartási tényezők nagyobb számú ember megélhetését tehetnék lehetővé. Ez a jelenség összefüggésben van mai gazdasági viszonyainkkal. A régi jó időknek emléke is alig él már. Az a nehéz küzdelem, melyet a kisgazda évről évre az elemekkel, természeti csapásokkal, a nagyban változott éghajlati viszonyokkal vívni kénytelen, gondolkodóba ejtik őt. Szükségképen arra gondol, hogy az amugy is csekély birtok, gyermekei között még jobban felaprózva, képes lesz-e eltartani az utódokat. Hogy ez aggodalomnak megnyire van alapja, világosan láthatjuk,

ha a szegényebb községeket kísérik figyelemmel. Mi történik itt? A földhiján maradt gyermek mihez fog?

Kénytelen mint munkás keresni kenyerét. Ez magában véve nem volna baj, sőt más viszonyok között az egyedüli helyes iránya a népesség eloszlásának. Igen ám de nálunk ez más beosztás alá esik. Milyen munkás legyen? Természetesen nem lehet más mint mezőgazdasági munkás; hiszen nálunk a ki nem hivatalnok, a kevés kereskedő s iparos leszámításával, mind földműveléssel foglalkozik. De mezőgazdasági munkásokra is csak bizonyos határig van szükség, másrészt pedig a mezőgazdasági munkás csak az év egy kis szakában nyer állandó foglalkozást s e rövid idő alatt bizony alig képes annyit szerezni, hogy az esztendő további szakáiban szórványosan előforduló munka jövedelmét pótolhassa.

Megy tehát a városba. Jó ideje észlelhetjük már, hogy a falusi lakosság a város felé tódul ott igyekezvén a megélhetés eszközeit feltalálni. Innen van a városok hirtelen emelkedése. De a népesség csak a nagy városokba, különösen a főváros felé gravitál.

Hogy miért, az könnyen érthető.

Városokban szokott lenni az ipar, városokban a kereskedelem, a mely mindenesetre magasabb rendű termelési ág és sokkal nagyobb számú embert képes foglalkoztatni.

A városok lakosságának szaporodásáról azonban mi nem tudunk. Nálunk se ipar se kereskedelem, nincs a mi ide vonzaná e népességet sőt a helységek ama kategóriájába tartoztatják. Mi még közvetítő szerepet játszottunk e modern népvándorlásnál, inkább tőlünk is igen sokan távoztak, hogy a nagyvárosban érvényesítsék magukat. Ezért nem szaporodtunk.

A népességnek a városba tódulása következtében a városban is csakhamar, mondhatnánk túlságosan rövid idő alatt, kiszűlt, hogy a város sem más mint a vidék. Nincs ott se ipar, nincs kereskedelem, nincs legalább olyan értelemben, hogy e nagymértékben elszaporodott lakosság eltartására képes volna.

Megszűnt tehát a városba való tódulás s megjött a kivándorlás. Ez vonja most el a lakosság nagy részét országszerte.

Ez már igazi baj, mert világosan mutatja, hogy jelenlegi viszonyaink között a külföldhöz képest rendkívül gyér lakosságunk sem képes megélni. Ezen a bajon nem kongresszusokkal, nem ankéttel, hanem iparfejlesztéssel lehet segíteni.

Mert a míg csak búzát termelünk a nagy bőség között felkophatnak az állunk.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Nagyságos Asszonyom!

Egyszer volt, hól nem volt, valamikor régen... Befagyott a Dráva, komp se járt a jégen. Gyalog mentünk által. Majdnem a halálba... Nagyságos Asszonyom! Emlékszik-e rája?

Leány volt még akkor, ámde nem sokáig, Viruló leányból deli asszony válik. Enyém volt szerelme — másnak lett arája. Nagyságos Asszonyom! Emlékszik-e rája?

... Földszintes kis hajlék, három szoba benne, Ott a vasut mentén. Hej, ha még ott lenne! Közös boldogságunk édes kis tanyája! Nagyságos Asszonyom! Emlékszik-e rája?

Szindobogva leste, hogy vonat megálljon S keblére borulva alig hogy kiszálljon Hűség apródja, szerelmes huszára. Nagyságos Asszonyom! Emlékszik-e rája?

Boldogabb e földön nem volt akkor nálunk, Hetedhét országba kalandozott álunk. Lángoló kebellet csókra nyújtva szája. Nagyságos Asszonyom! Emlékszik-e rája?

... Volt. — Nincs... És azóta szomorú az élet. Halottak napján a régi seb fölled. Beteg... sokat szenved szegény katonája. Nagyságos Asszonyom! Emlékszik-e rája!!!

Ülkölly Béla.

Végzetes szerelem.

— A „Csurgó és Vidéke” számára —

Írta: S.-né K. J.

Lassan permetezik alá a hideg őszi eső, s mint hulló cseppjei meg-megsapkodják a komor épület ablakait, oly kísértetiesen hangzik a nagy csendben: kip, kop, kip, kop...

Ott áll bírái előtt, keresztbefont karokkal, csak néha tör ki kebléből egy-egy el nem fojtható nehéz sóhaj, csak néha simit egyet homlokára omló gesztenyészín haján, s idegesen rántja meg nagykendője rojtjait, mintha az volna az oka, hogy ő ide jött. — Azzal már tisztában van, hogy tagadni nem fog. A bíró is látja azt becsületet, nyílt tekintetéből, s szinte hihetetlen előtte is, hogy aki így szelíd, tiszta tekintettel néz vele szemközt: gyilkos.

Szánalommal nézi a szerencsétlen tevertést, s várja a vallomást, vagy 5 percig tartó kínos, csendben. S amint el-elcsukló, vontatott hangon beszélni kezd a leány, valami végtelen sajnálat fogja el a hallgatóság szívét, mintha a meggyilkoltól kérnék számon amiért ide juttatta gyilkosát.

Tekintetes úr! Nem vagyok én gonosz, csak rossz csillagzatban születtem. Most három év múlt, menyasszony lettem. Katonának vitték a vőlegényemet, berukkoit három hosszú évre, s Isten a tanum mily

nehezen vártam megérkezését. Lassán telt az idő, de végre elmúlt, s vissza jött, kit oly nehezen vártam: Szabó János. De nem tudom, csunyább lettem-e mint voltam, vagy ő változott meg? de mindjárt észre vettem, nem úgy beszélt velem mint régen.

Nem hagytam szó nélkül s megkérdeztem tőle az okát. Nyíltan, becsületesen megvallotta, fáj neki nagyon, de inkább előbb mondja meg mint utóbb, hogy nem tehet róla, már nem szeret engem, igaz mást sem szeret, nem akar hitegetni, s megmondja nyíltan, ha el akarok hozzá így is menni, elvesz, állja a szavát, otthont adhat, hű is lesz hozzám, de szeretni nem tud többé engem.

Fájt a szívem, majd szétszakadt, de mégis azt mondtam, csak menjen, utját nem állom s ha tudom, majd én is elfelejtem. Nem mult elegy hónap, egyszerre csak szalad hozzám Felső Örsze, tudom-e, hogy tegnap volt Szabó János kézfogója Nagy Zsuzsával s 3 hétre meglesz a lakzi is. Majd kővé meredtem. Nem haragudtam azért, hogy nem szeret, nem tehetett róla; de hogy egy hónap mulva elvegye Nagy Zsuzsát, aki százszor csunyább nálam, csak gazdagabb, ez fájt az én szívemnek. Nem szóltam egy szót sem, de abban a pillanatban úgy éreztem, nem tudom szeretni azt az embert.

Alkonyodott már. Fűvet kellett hoznom estére a Bimbónak, s mert a mi rétünk is arra van, el kellett mennem a Nagyék

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer.

Azért mert jó buza terem, nem kell kizárólag búzát, vagy más gabonát termelni, hiszen azért nincsen ára, termeljünk ipari növényeket s akkor megduplázódik a jövedelem.

De ezt csak fejlett iparnál lehet. Tehát legyen ipar!

Halottak napja.

(gl.) Minden évben, mikor a természet leveti az öröm tarkaszínű ruháját, mikor a fák lehulló, sárga levele borítja el szerté a földet: felülül a mi lelkünkben is az elmúlás, a halál gondolata, s e gondolat hatása alatt szentelünk évenként a már előbb e világról elköltözött embertársaink emlékének egy napot — a halottak napját.

Nagy számmal keressük fel ez alkalommal a halottak csendes, néma nyugvóhelyét a temetőben, hogy a kegyelet virágaival diszítsuk fel kedveseink sirhalmát, s meggyujtsuk azon a kis mécseket annak jelölésül, hogy lelkünkben nem aludt ki az irántuk való szeretet lángja, hogy emlékek él még a mi szívünkben.

Sűrű könyvek hullanak a sirhantra, hol a férj, a feleség, a szülők reménye a gyermek, vagy a jóbarát alusza örök álmait, s nincs a nagy sokaságban egy sem, kinek arcán a gyász, a megindultság érzelme vissza ne tükröződnék.

Némán, elmélkedve járunk a holtak országában, ahol örök béke honol, ahol megszűnnek az ellentétek, ahol egymás mellett pihen koldus és gazdag, alacsony sorsu és előkelő, ahol nincs rangkülömbőség, nincs küzdelem és versenygés — csak por és hamu.

Mily balgának tűnik fel előttünk az ember, ki a világ lázas zajában, a létért való küzdelemben, vakon rohan, tör előre, ki hogy célját elérje nem tekint arra, vajjon nem más boldogságának romjain építi-e fel saját jólétének palotáját?!

Csak nézzünk széjjel! Haszonlesés, önzés, erőszak, alattomoság, tettetés mindenféle. Hogy önönmagának elsőbbséget biztosítson, nem riad vissza az ember a legnagyobb igazságtalanságtól sem; hogy hasznot huzzon, képes tönkre tenni embertársát is. Szinte megdöbbenne kell tapasztalnunk, hogy korunkban ismét általánossá lett az a jelszó: aki bírja, marja. A góg, a büszkeség lakozik a szívekben; a hízélgés hatalmasokkal szemben és a rút megvetés azok irányában, kiket a sors szerény, egyszerű viszonyok közé, helyezett.

És mi ennek a következménye? Bizalmatlanság, irigység, gyűlölködés, mind-

megannyi mótelyei a társadalomnak, melyek megfertőzik a békés együttléteket, sőt lehetlenné teszik azt.

„Amik ti most vagytok, azok voltunk mi; ami most mi vagyunk, azzá lesztek ti; nemsokára egyenlőkké leszünk mindnyájan, itt az enyészet birodalmában.“ Ezt az intő szót az intőzik hozzánk ma a néma sírok lakói, figyelmeztetvén minket, hogy bármi rangban, bármi magas állásban, bármily korban legyünk eljő az óra, melyben meg kell válnunk mindentől, s olyanokká leszünk mint ők — por és hamu.

Azért használjuk fel rövid életünket arra hogy önönmagunk tökéletesítését s embertársaink anyagi és erkölcsi jólétét előmozdítsuk.

Enyhítsunk, ha csak tehetjük embertársunk nyomorán, ismerjük el az érdemet mindenkiében, legyünk nyílt szívűek, igazak, fékezzük szenvedélyeinket, legyünk méltányosak és igazságosak akármivel szemben is — s akkor bizton számíthatunk rá, hogy egyetértés, boldogság és szeretet fogja az egoizmus a szüntelen harc és nyomorúság helyét elfoglalni a világon.

Istenfélelem és emberszeretet, ezek legyenek vezető eszméink, ezek irányítsák minden tetteinket, s akkor nyugodtan várhatjuk azt a percet, melyben e világról távozzunk. Boldogítani fog minket az a tudat, hogy becsületes munkában töltöttük napjainkat, hogy tettünk, amennyit tehetünk, s így bár testünk porrá lesz, emlékek élni fog, s a hála és őszinte fájdalom könyveit fogják hullatni sirunkra azok, kiknek körében éltünk s akiket mi boldogítottunk.

Felkérőtünk az alábbiak közlésére:

Közbejött betegségem és az idő rövidsége miatt nem volt időm, hogy távozásom előtt végbúcsút vehessek mindenkitől, akik, mint barátaim és ismerőseim szeretettel és jóindulattal voltak iránymban. Fogadják itt is ez alkalommal szívesen tőlem a végső istenhözadót. Tartsanak meg továbbra is emlékezetükben. Én is viszont megörzöm kedves emlékeket, az irántuk érzett szeretet- és tisztelettel egyetemben.

Csab-Rendek 1902. nov. 2.

Tóth Károly
plebános.

H i r o l e

— Reformáció-émléknapp. A helybeli ev. ref. főgymn. tanári kara és ifjusága f.

Agatha nővér.

Szent áhitatra kondul a harang,
Oly lágyan cseng, majd tompán bűg, morog...
A zárda néma, elrejtett zugában
Agatha nővér csendesen zokog.

Imát rebegeve térdel zsámolyán,
Szeméből sűrű, gyászos könnyű perreg.
S ott künn, az élet ünnepe zajában
Vigan járnak-kelnek az emberek.

Nem is oly rég, csak ép egy éve ma,
Hogy ő is hévvel táncolt, vidagott.
S az ünnepe, a szépséges Ilonka
A bál után éji zenét kapott.

Az ő szíve is végre lángra gyúlt,
Mikor eljött a gazdag vőlegény,
Ki nem kutatta, mint a többi szokta,
Hogy kedves, szép menyasszonya — szegény.

Oly boldog volt. De nem tartott soká.
Jegyese rutul elhagyá kezét.
S Ilonka fájó, néma bánatában
Föltette a Szent Agatha nevet...

Szent áhitatra kondul a harang,
Oly lágyan cseng, majd tompán bűg, morog.
A zárda néma, elrejtett zugában
Agatha nővér csendesen zokog...

Dr. K. E.

hó 31-én d. e. 10 órakor az intézet rajztermében a reformáció emlékére ünnepet rendezett, melynek műsora a következő volt: 1. Jövel Szentlélek Ur Isten. Ének 2. Ima. Mondta Matolcsy István ev. ref. hittanár. 3. Szavaltat. (Hit. Irta Béni Gyula) Vida Károly VIII. o. t. 4. Felolvasás. (A reformáció befolyása a közoktatásra.) Fejes László VIII. o. t. 5. Erős varunk... Ének. 6. Szavaltat. (Hungaria. Irta Sánta Károly.) A főgymnasium 6 tanulója. 7. Tebened biztunk... Ének. — A szép ünnepen, a közönség köréből is többen vettek részt.

— Gróf Festetics Tasló hercegei és keszthei vadászterületén az idei szarvasrügyetés folyamán összesen 32 agancsos került területekre: Meg pedig eljött: Gróf Festetics Tasló egy 18-ast, egy 16-ost, három 14-est, hat 12-est és öt 10-est. Herceg Fürstenberg Károly két 14-est, három 12-est, két 10-est; és egy 6-ost. Right hon Chaplin egy 10-est. Gróf Festetics Vilmos két 12-est, két 10-est és egy 6-ost. Gróf Festetics György egy 16-ost és egy 12-est.

— Vörös kakas. Pénteken, október 31-én délelőtt 10 órakor a napi foglalatosságukat végző embereket vészes kúrtzó szőlőtársa a városba, ahol Mayerhoffer Ödön udvarában a löstálló kigyulladt. A lovak szerencsere nem voltak otthoun, mert a padlason felhalmozott széna hamarosan lángba borította az egész tetőzetet s a tűz már átharapódzott a magtár padlására is, ahol nagy mennyiségű gabona volt. Az óvárosi tűzoltók hamarosan ott termettek s a tűz továbbterjedését megakadályozták. Később megjöttek a csurgói tűzoltók is s délre már teljesen elfojtották a tüzet. Az isállon kívül másban nem esett kár, a magtárban levő gabona azonban a nagy felfordulásban itt-ott megrongálódott. A kár körülbelül 1200 koronára tehető, melynek túlnyomó része azonban megterül, minthogy mindenféle biztosítva volt.

— Megvan az új vonat. A jelzett változás f. hó 1-én már életbe is lépett. A d. u. 3 órakor Bpestől induló gyorsvonat folytatásaként Dombóvártól egy új személyvonat indul, 6 óra 10 perckor van Kaposvárra és 9 óra 5 perckor Csurgóra. Így nemcsak a budapesti, de főként a kaposvári régi összeköttetés helyreállt s este 9 órakor Gyékényesre is át lehet menni 44 fillérért, nem pedig 4 koronáért!

— Olajgyár Csurgón. Lang Mór gőzmalomtulajdonos csurgói gőzmalomával kapcsolatosan olajgyárat létesít, mely mindenféle olajnövényeket, főként pedig tökmagot fog kikészíteni. Körözvényében felhívja a gazdákat, hogy jövőre már jobban kultiválják a napraforgóvirág tenyésztését, mely sokkal többet jövedelmez, mint más gabonafélék. — Örömmel regisztráljuk e hírt s minthogy e gyár létesítése sem kormánytól, sem bizottságok retortájától, hanem csak egy embertől függ, nagyon valószínű, hogy hamarosan meg is lesz.

Népies mintagazdaság Bükksődön. Az ismert bükksödi mentőakciónak egyik tényezője valószínűleg egy népies mintagazdaság lesz, melyet Bükksődön fog a miniszter felállítani. Erre vall legalább azon körülmény hogy gróf Széchenyi Imre kormánybiztos felkérte Frankl Bódog gazdasági szaktanárunkat, hogy a bükksödi gazdaközönsséggel lépjen érintkezésbe ez irányban. Nem akarunk a dolognak elebe vágni, de elvitázhatlan tény, hogy a tönkrement népek nemcsak tanács, de segítség is kell.

— Értekezlet. A csurgói jegyző ma délután 3 órakor a város-háza tanácstermében a Gazdasági Munkás- és Cselédségélypénztár ügyében magyarázó értekezletet tart, melyre úgy a gazdaközönsséget, mint az érdeklődőket szívesen látja.

— Megtagadott végtisztesség. Szigetvárról jelentik, hogy Horácsek Endre ottani vikárius e hónap 25-én Gregorits Ferenc, tekintélyes iparos temetésén az egyházi bejelentést, sőt a harangozást is megtagadta azért, mert noha Gregorits az első feleségétől egyháziilag is elvált, de második feleségével csak polgári házasságot kötött. A temetésen így aztán Gyenis iparos bucsuztatta el az elhunytat, akitől a vikárius még a vég-

kertje alatt. Kedvetlenül kaptam vállamra a sarlót, s amint Nagykert mellett ballagok, a vér meghűlt bennem; a kerti kis padon ült Szabó János s átölelve tartotta Zsuzsát.

Elfutott az epe, ... az ördög sugta a lelkembe; ne nézd tovább, rohanj neki. Mint az örült rohantam feléjük, s mire felocsúdtam, csak Zsuzsa kiáltását hallottam: „gyilkos, gyilkos,“ s János lehanyatló veres fejét láttam s amint megpillantottam a vért, s hallottam szonnyu hörgését, szerettem újra, jobban mint régen, s ráborulva sirattam őt, meg szegény bűbe esett lelkemet. Igaz-e Zsuzsa? Te láttad, hogy így volt!

Most itéjjenek el a tekintetes urak, nyugodtan várom. Elmondtam bűnömöt, tudom megérdemlem a halált.

S amint a bíró reszkető hangon hirdette ki az ítéletet: a kötél általi halált, egy velőtrázó sikoly, egy tompa zuhanás, s a terem tulsó végén egy daliás legény halva rogyott össze. — Kata pedig állt, csak állt, aztán elcsukló hangon rebegette; „akasszanak fel, megérdemlem, megölttem ezt is.“

Lassan permetezik alá a hideg, őszies eső s amint hulló cseppei meg-megcsapkodják a komor épület ablakait oly kísértetiesen hangzik a nagy csendben: kip, kop, kip, kop, ...

tisztességet is megtagadta azért, mert az állam törvényei szerint lépett házasságra. Így mondja el az esetet a M. Sz.

— **A városházáról.** Képviselőtestületünk október 28-án renkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgysorozatán azonban a közönséget érdeklődő ügy nem fordult elő. A főszolgabírónak a jegyzőhöz a lengyár telke ügyében intézett rendelkezését egyszerűen tudomásul vették, mert ezidőig intézkedés szüksége nem forog fenn.

— **Dávid és Góliáth.** A héten egy öles terméti német, aki a többi között „tanárnak”, „tránernek”, „birkózómesternak” és „championnak” adta ki magát, nagy falragaszokon hirdette, hogy 28-án Djbirkózás lesz közte és Dudli János között s az utóbbi 200 koronát kap, ha őt legyőzi. Az érdeklődők nagy tömege gyűlt össze a Korona nagytermében, ahol az élethalálharcnak kellett lefolynia Dudli meg is jelent a dobogó előtt, harcba készen és lámpaláz nélkül. A „tanár” ur, aki csak egy vékony trikóban volt, teljes tisztelettel felkérte a „kollegát”, hogy ő is tegye magát hasonló „komóttá”. Dudli János azonban a fütetlen, hideg teremre s az influenzára való tekintettel megtagadta az engedelmességet s kerekén kijelentette, hogy nem csinál magából maskarát, inkább nem is kell neki a 200 korona, de már ő le nem vetkőzik annyi ember előtt. A közönség azonban hangosan követelte a birkózás kezdetét s a belépti díjak visszakérésével fenyegetőzött. A „tanár” ur engedni volt kénytelen, tehát megkezdődött a „match”. Dudli János a dobogóra lépett s most ő kérte fel a „kollega urat”, hogy helyezze letébe a kitűzött 200 koronát, mert a szerencsejátékból eredő követeléseket nem lehet per útján behajtani s ő csak annak hisz, amit lát. A „tanár” ur nagy zavarba jött e nem várt kijelentésre s kénytelen volt bevallani, hogy „véletlenül” most nics nála a 200 korona, de ha elveszti a csatát, 24 óra alatt megfizeti. Dudli János azonban kijelentette, hogy ő „Hozomra” nem játszik s nem hagyja becsapni magát. Mondá és győztesen távozott a porondról.

— **Kereskedőinket érdeklő** határozatot hozott egy konkrét esetből kifolyólag a képviselő testület. A kereskedők ugyanis nemcsak a kirakatokba, az ajtó elé és a járdára szokták portékaikat — főképp hetivásárokon — kirakni, hanem a járdán túl az utcára is. A helypénzből az ide kirakott árukért helypénzt akart szedni, de a kereskedő vonakodott azt megfizetni. A képviselőtestület most határozatlan kimondotta, hogy a kereskedők az ilyen árukért helypénzt tartoznak fizetni.

— **A garabonciás-diák.** Régóta él a nép emlékezetében a „garabonciás diák” és nem egyhamar vész ki onnan, mint azt az alábbi eset is fényesen bizonyítja. E hó 24-én megjelent Kis-Lábodon, Máté Ferencznel egy fiatal ember, „Garabonciás diáknak” adta ki magát és szállást kért 2 napra. Máté, mint póttartalékos most szolgálat Kaposváron s így a dolgról mitsem tudhatott, mindaddig, míg felesége őt a napokban meg nem látogatta, egy csomó „aranypénz” kíséretében, melyet a „Garabonciás diák” varázsolt elő a földből és amelyért 130 koronát kért és kapott az asszonytól. A férj rögtön tisztában volt a helyzettel, hogy itt közönséges csalásról van szó és a csendőrségnél feljelentést tett az ismeretlen tettes ellen, egyszersmind depónálta a 200 drbot kitevő játékpénzt.

— **Az íhárosi haltenyészetet** a napokban egy a földművelésügyi miniszterium kebeléből kiküldött vegyes bizottság tekintette meg. A miniszter ugyanis több helyen akar haltenyésztestet létesíteni s a már berendezett telepeket felülvizsgáltatja, hogy azoknak okszerű kezeléséről meggyőződést szerezzen s a szükséghez képest állami támogatást nyújtson, rendszerint ikrák kiosztásával. Ertesülésünk szerint az íhárosi haltenyésztesttel a bizottság teljesen meg volt elégedve s nagyon kíváncs volt, hogy ezen jövedelmező foglalkozást járásunk több helyén is kultiválnak.

— **Halottaknapja.** Az idén is megtelt a temető gyászolókkal és kíváncsi közönséggel. Az idő azonban nem kedvezett az elő-

készületeknek s így sem a kivilágítás, sem a sirok feldiszítése nem volt oly impozáns mint pl. tavaly is volt. A ki csak tehette, azért feldiszítette kedves halottja sírját s néhány családi sírbolt különösen kitűnt a többi közül. A keső éjjeli órákig hullámozott a nép a temetőben s aztán megint csendes lett a halottak világa.

— **A megtérült kár.** B. becsületes szabó-mestert baráti körben nyugtalan természetű embernek ismertek. Polyton új terveket kovácsolt, minden pillanatban új vállalatokba bocsajtkozott, azonban semmit sem bonyolított le eredményesen. Alig volt a városban egyesület, melynek habár mindig csak rövid időre, tagja ne lett volna. A legutóbbi társulást tíz barátja és iparostársa rendezte oly célból, hogy közösen öt egész osztályorsjeggyel játszanak a legnagyobb osztályorsjáték-üzletben Török A. és Társa bankházában (Budapest, Teréz-körút 46/b.) Kezdetben örömmel csatlakozott társaihoz, azonban csak két osztályon át fizette be az esedékes összeget, mert mint mindig, úgy most is gyorsan elvesztette türelmét és a társaságból kilépett. Négy héttel a kilépés után a mi szabónk vacsora után családi körben olvassa az esti lapot. Az ujságot felületesen forgatja, midőn tekintete egy kis közleményen megakadt, mely nyilvánosságra hozza Török bankház mesés szerencsésjét. Egyszerre csak elfutja a méreg és dültől izgatva kiáltja: „Ilyen pech! Az a szám, mellyel játszottam, főnyereményt nyert. Es én balga, beszűntettem a játékokat. Ilyesm csak velem történhetik!” — Egy pillanatig kínos csönd uralkodott a szobában, egyszerszer azonban a család legidősebb fia egy hatalmas „Éljent” kiált és mintha megőrült volna, elkezd az asztal körül táncolni. „Apám! — kiáltja izgatottan — a kár megtérült! Én ezzel a sorsjeggyel hátad mögött tovább játszottam!”

— **Egy remekmű ingyen.** Páratlan fényes meglepetésben fogja részesíteni a Független Magyarország, a függetlenségi és 48-as pártnak ez a kitűnően szerkesztett közlönye, olvasóit karácsony alkalmából. A Független Magyarország előfizetői, azok is, a kik csak egy hónapra fizetnek elő, ingyen kapják meg a Független Magyarország Kossuth-naptárát. Ez a mű 30 iv, tehát mintegy 500 oldal terjedelemben fog megjelenni, pompás kiállításban, gazdag tartalommal, szebbnél szebb képekkel. Közlemények lesznek benne a függetlenségi és 48-as párt számos tagjától, valamint irodalmunk jeleseseitől. A Független Magyarország Kossuth-naptára egy egész regényt, valamint igen sok hasznos tudnivalót fog tartalmazni. A mű bolti ára 3 frt. lesz. A naptárt megkapja mindenki, a ki legkésőbb december 1-éig előfizet a Független Magyarországra, melynek kiadóhivatala Budapesten, IV., Váci-utca 81. sz. alatt van. Előfizetési ár egész évre 14 frt. felévre 7 frt. negyedévre 3 frt. 50, egy óra 1 frt. 20 kr.

— **Nyilvános nyugtázás.** Alulírott halás szívvvel nyugtatja a pápai ev. ref. templom javára eddig befolyt következő adományokat: Verbay István telkes 10 K. — N. N. 6 K. — Hóke Kálmán, Kovács Gyula 5—5 K. — Fejes Kálmán, Kondor József 4—4 K. — Peter József 3 K. — Hejjas Pál, Gaál Sándor, Dr. Horváth József, Luka János, Zákány Teréz, Smon Pál, Adorján Miklós, Dr. Poor Ernő, Trencsény János, Pethes János, Szabó Antal, Vágó Gyula, Bognár Mihály 2—2 K. — Kovács József, Pápa Mihály, Pápa János, Pápa Ferencz, Mezei Mihály, Varga József, Szabó Ferenc, Dr. Vida Károly, Patkós Bálint, Fazekas Sándor, Dr. Hejjas Imre, Bodola László, Matter János, Horváth Kálmán, Engl Guidó, Dr. Ehn Kálmán, Molnár Zsigmond, Lóci Ferencné, Lovass Gyula, Kalocsay Endre, Valent Imre, Gönc Gaborné, Matolcsy István, özv. Losoncine, Horváth József lakatos, özv. Kuti Istvánné, Halka Mórné, Horváth József kép. tanár, Czeglédy Tivadar, Fonyó I tván, Hajas József, Béky Tamás, Gaál Elek, Kerkapoly István, Hegedüs György, Sárközy Vince, Papp István, Sárközy Andor, Frankl Bódog, Mátray Gyula, Kovács Sándor, Varga József csicskár, Tóth József alsó, Fliszár

József, Biró Sándor, Belevári Jánosné, Bosznai János, Peti Peterdi János, Belevári Sándor javós, Pápa István, Pápa József, Szalai Katalin, Varga Mihály, Vancsek Ferenc, Vancsek Lajos, Pálffy János, Füstös János, Gyórfy István, Kosztelenszky János, Nagy János, Belevári József, Jünker Gusztáv, Bosznay János, Horváth János birkás, Széll Antal vasuti ör, Szalay József vasuti ör, 1—1 K. — Molnár Jánosné, Somogyi Gábor, Polgár József 80—80 f. — Mezei Ferenc, Luka Ferenc, Nagy József, Bosznai Mihály, Varga István, özv. Mészáros Mihályné, Cserti János, Pap András, Mezei János, Mezei József, Belevári Mihály, Csicskár Erzsé, Péter János, Túske Kata, Belevári János, Tóth József, öreg Berkes Sándor, Varga János, Bosznai János v. u. ifj. Varga Ferenc 60—60 f. — N. N., Horváth József ker. segéd, Jakab József 50—50 f. — Varga János, Szentkirályi Ferenc, Szabó Sándor, özv. Nagy Sándorné id. Bazsai István, Pap György, özv. Szabó Pálné, Vancsek József, Vancsek Antal, özv. Lszák Gyuláné, Szentkirályi Ferenc, Bódis József, Nagy István, Bódis György, Bódis János, Mód Ferencz, Füstös Ferencz, Mezei József, Bódis Ferenc, Pap Ferencné, Dávid József, Belevári Sándor, Belevári István, Boros Mihály, Tóth József, Fekete János, Varga Ferenc, Varga István, Túske Ferenc, Túske György, Bustya József, Horváth János, Kardos Ferenc, Belevári Sándor, özv. Belevári Józsefné, özv. Belevári Jánosné, Belevári József katona, Tóth József boros, Szentkirályi Sándor, ifj. Faggyas József, özv. Tóth Istvánné, 40—40 fill. Füstös István Füstös József, Szentkirályi János, 30—30 f. Hegedüs Sándorné, Szentkirályi István id. özv. Szita Boldizsárné, Czuk József, Belevári János, Peterdi Sándor, Berkes Sándor Kis Jánosné, Kuti József, Baka János, Szalay István, Füstös József, Kutor Ferencz özv. Bosznai Mihályné, Talas István 20—20 f. — 165 kor. 70 fill. — Különös örömmre, szolgált jelezni azt, hogy a felsorolt adakozók között a másfelekezetűek már eddig is szép számmal vannak képviselve. **Fejes Kálmán** ev. ref. tanító.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűvíz** valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan **Ferencz József keserűvizet**

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Dráma a kertek alján. Kérelmét teljesítettük, de hogy a keresztelés sikerült-e, azt Nagyságos Asszony ítéle meg.

Svengáli. Láthatod, hogy miért nem hozhattuk — ígértünk dacára — tárcádat. Most azonban visszavonhatatlan utoljára ígértük, hogy a jövő számban jöni fog, mert jönni kell, minthogy már le is van adva. Hét hasábot tesz ki, s így ebbe a számba nem fért volna. Címe: Két asszony. Irta: Svengáli

Loreley. Megkaptuk, de az időre nézve határozott ígéretet nem tehetünk. Egyiket legközelebb. A 86. 40. 41. számokat elküldtük.

Cikolya Béla. Köszönjük, hozzuk. Kérünk máskor is Mi ujság Légrádon?

Episode. Szives sorait megkaptuk s okvetlenül elvárjuk az ígértet. Másik kérését sajnálatunkra nem teljesíthetjük, mert abba mi nem avatkozunk, az a kiadó hivatal dolga. Irjon az az ur a kiadóhivatalnak, a decemberig járó 2 korona egy győztes résznek meg se kottyan. Egyébként b. levele ezáltal nem volt spékelve jó kedvvel (és bőséggel) Hony soit, qui mal y panse!

Dohány szüret. A cikket megkaptuk s mihelyt szerét ejthetjük, hozni fogjuk.

Tóth Károly. Kérésedet teljesítettük. Még egyszer Istenhozzádot mondunk s egyben tolmácsoljuk Kospallagi ur legszivélyesebb üdvözlését, akitől el sem bucsúztál.

H. Lajos. Kívánságát, hogy versét ne dobjuk a papír kosárba, készségesen teljesítettük. A fa ugyanis drága, hát befűtöttünk vele. Sajna, így sem éreztük a közvetlen melegséget, ami ön szerint verséből kiárad.

Hirdetések.

SZŐLOOLTVANYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított árakon. Öltványok ezre 90-100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemefajokból, fajtiságán teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen a házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak. Orlás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulcsosul zárhatóak. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett szíves fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelező lapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városom, falum pusztám, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócssemeték. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjed.

Cím: *Érmelléki Első szőlőoltvány-Telep. Nagy-Kágya u. p. Székelyhíd.*

3173. tvk. 1902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiroság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csurgói tkptár r. t végrehajthatónak Csatár Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 220 korona tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiroság területén levő Csatár Ferencnek a bükkösi 337 sztkben A + 387 hrsz. szőlő présház és gyümölcsös az öreg hegyen) a felvett ingatlanára 786 kor. ban ezennel megállapított kikiáltási

árban a csatlakozottnak már kimondott Breiner Adolf 49 hsz. tőkéből és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett is az árverést elrendelte, hogy a fentebb mejelölt ingatlan

1902 november hó 25 napján d. e. 9 órakor Bükkösd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át vagyis 78 korona 69 fillért készpénzben vagy az 1881 60 tcz. 42

§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 § ába kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 60 tcz 170 §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1902 szeptember 3-án.

A kir. jbg. mint tkvi hatóság.

CSILLAG
kir. albiró

JEGYZÉKE az
55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben
1.000.000 korona.

		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
2	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	50000
1	" "	40000
2	" "	30000
3	" "	25000
5	" "	20000
5	" "	15000
5	" "	10000
36	" "	5000
67	" "	5000
3	" "	3000
437	" "	2000
503	" "	1000
1525	" "	500
140	" "	300
34450	" "	200
4550	" "	170
4550	" "	130
100	" "	100
4350	" "	50
3350	" "	40

55,000 nyer. és jut. kor. összegben **14.459,000**

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Kilencz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára új-ból kezdetet vesz.

110,000 sorsjegy **55,000**

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorolstatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizennégy millió 459,000** koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet alatt** áll

Az I-ső osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betétjei a következők:

egy nyolczad	(1/8) frt	— 75	vagyis	150	korona
egy negyed	(1/4) "	150	"	3.—	"
egy fél	(1/2) "	3.—	"	6.—	"
egy egész	(1) "	6.—	"	12.—	"

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év november hó **10-ig** bizalommal hozza nek küldeni.

Török A. és T^{sa}.

BANKHÁZA
BUDAPEST

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték osztályai:

- Főüzlet: VI. Teréz-körút 46/a.
- Fiókok: 1. Váci-körút 4
- " 2. Múzeum-körút 11.
- " 3. Erzsébet-körút 53.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre _____ I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget _____ korona összegben (utalványozni kérem) A nemtetsző (póstautalványnyal küldöm) törlendő. (mellékelem bankjegyekben (bélyegekkben))

Fontos cím: _____